

Când Dumnezeu se amestecă în viața unui brutar

Am o brutărie în care muncim patru frați și patru angajați, într-o comună vestită mai degrabă pentru cimpoierii ei decât pentru pâine...

16.09.2013

Am o brutărie în care muncim patru frați și patru angajați, într-o comună care este mai faimoasă pentru cimpoierii ei decât pentru fabricarea pâinii, deși eu nu știu să cânt la

cimpoi. Locuiesc în Soutelo de Montes, Pontevedra. Pe harta lumii Soutelo se află așezat între provinciile Ourense și Pontevedra. Desigur, alături de faimosul fel de mâncare Açocado de Lalín și caracatița de AO Carballiño, nu poate lipsi pâinea.

Dar tu, cititorule, te vei gândi poate, cum de am ajuns eu în pagina aceasta? Păi, foarte simplu. Citește-mi mai departe relatarea.

Mă numesc Javier Darriba. Fac parte din Opus Dei și lucrez ca brutar în Soutelo de Montes (Pontevedra). Cred că dreptul de a se amesteca în viața fiecăruia îl posedă doar Dumnezeu, Frumusețea, Măreția. Ei bine, Dumnezeu s-a amestecat în viața mea în urmă cu câțiva ani. Auzisem câte ceva despre Opus Dei, dar niciodată nu vorbisem cu vreunul dintre membrii săi, până când am ajuns să-mi fac serviciul militar, iar

acolo am cunoscut o persoană care făcea parte din Operă.

Eram pe atunci un creștin mai mult sau mai puțin practicant. Mă duceam la înmormântări și funeralii. Așa majoritatea celor din Galicia. Și foarte rar mă spovedeam. Asta datorită părinților mei, fiind ei foarte buni creștini și îndrumându-și foarte bine copiii.

În timpul serviciului militar am început să merg mai des la Sfânta Liturghie, să mă spovedesc... Mi-am dat seama că dacă îi dai ceva lui Dumnezeu, El îți dă însuși. Așa am început să văd că Dumnezeu îmi cerea mai mult, iar pe de altă parte că meseria de brutar era foarte pe placul meu și tare speram să ajung să o fac. Acesta a fost punctul decisiv, căci Dumnezeu a adus în fața mea persoane din Opus Dei care mi-au vorbit despre ce înseamnă a se sfinți prin munca profesională.. Îmi

explicau că nu trebuie să ieși din rândul lumii pentru a deveni sfânt, ci te poți sfinți făcând ceea ce ai de făcut, dar din iubire pentru Dumnezeu. Mă însuflețeau să muncesc mai bine, să împărtășesc un spirit de slujire chiar în pofida defectelor pe care le poate avea cineva.

Toate astea nu însemnau că trebuia să-mi schimb starea de viață. După ce am solicitat să fiu admis în Opus Dei, am continuat să fac ce făceam și înainte, dar cu mai multă mulțumire și cu mult mai multă speranță.

O manifestare a efectelor spiritului Operei asupra vieții mele profesionale - căutând sfințirea muncii -, este că am lărgit varietatea produselor magazinului. Am început să facem pateuri, patiserie, produse de cofetărie... În plus, am urmat cursuri de specialitate.

Vecinii au observat mai ales că, fiind din Opus Dei merg la Sfânta Liturghie în fiecare zi: este un semn exterior a ceva din interior și nu dependența de un orar; dar și ceea ce se vede este important. Oamenilor le-a fost greu să înțeleagă. Bătrânelele doreau ca eu să ministrez, să le recit rozariul și Via Crucis. Eu nu am acceptat pentru că voiam să înțeleagă că o persoană obișnuită are aceeași obligație de a fi sfântă ca un călugăr sau un preot. Uneori lumea confundă, cum mi s-a întâmplat în urmă cu ceva ani, când am fost acasă la un răposat din comună și intrând, văduva le-a zis celor prezenți: AȚăceți cu toții, că Javier ne va recita un responsoriu...μ.

Acum, cu trecerea anilor și după canonizarea Sfântului Josemaría Escrivá de Balaguer, lumea își dă deja seama că nu mă pregătesc să fiu nici preot, nici călugăr, pe care atât

de mult îi admir și îi iubesc. Oamenii mă consideră unul de-ai lor.

În acești ani a crescut devoțiunea mea către Sfântul Josemaría. Și încerc de asemenea să o extind printre persoanele pe care le cunosc. Îmi amintesc cum într-o zi, a venit în biroul meu de la brutărie o pereche tânără. Căutau un mecanic care să le repare mașina care se oprise chiar în fața magazinului meu. Am terminat vânzarea. Apoi am ieșit și m-am dus până la vehicul. Eu n-am nicio idee de mecanică, dar m-am încredințat Sfântului Josemaría, apoi le-am cerut să deschidă capota ca să văd motorul mașinii. Au făcut întocmai. Am aruncat o privire, rugându-l în același timp pe Sfântul Josemaría să le repare mașina. Le-am spus să închidă și să acționeze contactul mașinii. Tânărul a făcut-o și motorul a pornit ca și cum n-ar fi avut nimic. Cei doi m-au întrebat: Ce i-ai făcut?, surprinși că fără să fi făcut nimic

mașina a pornit. Le-am răspuns: - Vă aduc acum mecanicul. M-am dus în magazin și am luat câteva imagini stampate pentru devoțiunea către Sfântul Josemaría. Le-am dat în timp ce le spuneam: - Acesta este mecanicul. Au plecat fericiți și cu problema soluționată, iar eu am rămas gândindu-mă cum - funcționează - cererea de ajutor către Fondatorul Opus Dei.

Încerc de asemenea să-i pun și pe prietenii mei în contact cu Opera. Și câteodată lucrurile se petrec mai rapid decât se prevăd. Marcelo este prietenul meu și are doi frați în Brazilia. I-au plăcut pregătirile spirituale și activitățile de formare creștină la care l-am dus, pentru că înseamnă Așa-L cunoaște mai mult pe Dumnezeu, dar a-mi continua munca, spunea Marcelo. După ce a intrat în mediile de formare, la scurt timp, i-a pus în contact cu activitatea Operei pe frații săi, căutând el însuși

pe internet adresele unor centre
Opus Dei în Brazilia. Două zile după
mijlocirea lui, frații săi ajungeau deja
în mediile de formare creștină într-
un Centru al Operei aflat în cealaltă
parte a Atlanticului.

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/cand-
dumnezeu-se-amesteca-in-viata-unui-
brutar/](https://opusdei.org/ro-ro/article/cand-dumnezeu-se-amesteca-in-viata-unui-brutar/) (22.02.2026)